

BREDASCHIE

Staat-, Letterkundig-

Nieuw-

Donderdag den

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad

4 October.

LATERE BERIGTEN DER COURANT

van *Wensdag den 3 October*,bhelzende de laatste *Fransche en Belgische* Nieuwstijdingen, benevens de *Fransche Botspraken* van den volgende dag.

NEDERLANDEN.

BRUDA, den 2den October.

Uit Middelburg meldt men van den 1sten dezer:

„Wij vernemen, dat het Z. M. bevestigd heeft den heer gouverneur dezer provincie, bij besluit van den 28sten September II., tot staatsraad in buitengewone dienst te benoemen.

„Op gisteren is, naar wij vernemen, alhier de order ingekomen, dat de vesting Vlissingen al meer en meer moet worden versterkt, en alle beschikbare troepen zich derwaarts moeten begeven. Het hoofdkwartier van Zijne Exc. den luitenant-generaal de Kock is heden naar Breda overgebracht.

BELGIE.

BRUSSEL, den 2den October.

Maandag morgen zijn de koning en koningin, benevens de hertog van Orleans van Antwerpen naar Laken teruggekeerd. Dezelve hebben in den namiddag van zaterdag de batterijen aan de Schelde en de basins bezigtigd; zondag morgen is het garnizoen op de Place-de-Meir door de vorstelijke personen in oogenfchouw genomen; des avonds hebben zij zich in den schouwburg vertoond en van daar zich naar het lokaal der handboog-sociëteit begeven, waar hun een feest werd gegeven, dat door meer dan duizend personen werd bijgewoond.

Aan de grenzen der provincie Antwerpen gekomen, heeft de gouverneur van het gewest, aan het hoofd eener deputatie uit de provinciale staten, den vorst eene aanspraak gedaan en hem met nadruk de rampen doen gevoelen, waaronder de provincie en bijzonder de stad door de omstandigheden gebukt gaan. Het antwoord des konings was, dat de provincie zich over de lange verdragen niet verontrusten moest, en dat hij de zelfde weldra hoopte verlost te zien, uit de moeilijke gesteldheid waarin zij zich bevond.

— De Amerikaansche generaal *Woff*, die den koning naar Antwerpen verzeld heeft, is door zijn gouvernement belast, een rapport over de organisatie van alle Europese legers op te maken.

— De couriers, wiens komst wij gisteren aangekondigd hebben, was een courier van ons kabinet; niets is tot nog toe uitgelekt van den inhoud der depeches, die hij van Londen medebragt, en welke, zooda's wij gezegd hebben, terstond naar Antwerpen gezonden zijn, waar de koning zich bevond. Na de komst van dezen eersten courier, die het gehele ministerie van buitenlandsche zaken in beweging had gebracht, is er op den middag een tweede aangekomen, die de nieuwsgierigheid niet minder gaande heeft gemaakt. Deze tweede courier was de heer *Nexon*, courier van het engelsch kabinet, van Wenen komende, van waar hij den 24sten vertrokken was. Sir *R. Adair* heeft hem ten twee uren met nieuwe depeches naar Londen afgezonden, en in den namiddag van gisteren heeft men dien engelschen ambassadeur hooren zeggen, dat er geen den minsten twijfel bestond, naar hetgeen hij in den loop van den dag vernomen had, of al wat hier en in Frankrijk naar oorlogtoerusting geleek, was niet meer dan eene ijdele vertoehing. (Courrier.)

FRANKRIJK.

PARIS, den 30sten September.

Het *Journal des Débats*, over de in de laatste dagen verspreide geruchten, omtrent eene ministeriele combinatie, sprekende, merkt aan, dat, hetzij dan dat die geruchten waarheid of onwaarheid bevatten, dezelve echter de daadzaken doen wikkelen van de erkende noodzakelijkheid, om het kabinet door nieuwe parlementaire boden van naam te versterken, welke volledige hervorming niet lange meer kon uitblijven. Bijna alle bladen hadden van de weigering des heeren *Dupin*, om deel van het ministerie uit te maken, gewaagd. Het *Journal des Débats* wilde den schijn niet aanmerken van de redenen die weigering te kennen, maar merkt doezel, zoo zij geschied was, op te merken. Het zou gaarne in den raad de hoofden van de meerderheid der kamers hebben gezien, zoodanig welke de heer *Dupin* in de eerste plaats moest geteld worden. Ten gevolge van deze weigering, wordt er heden alleen aan die mannen gedacht, die met den heer *Dupin* den last der weigering gaten, hadden en door hunne talenten en heldere inzichten mede hadden bijgedragen, dat de meerderheid aan de zijde

des gouvernements was verbleven. Intusschen was het tijd, dat de koninklijke wijsheid tusschen beide kwam, en aan die beslittelooheid een einde stelde, welke ten laatste den loop der zaken kon bepalen.

Na de weigering van den heer *Dupin* wijkt de heer *Thiers* weder geraadpleegd te worden. Het der ministeriele bladen vermeldt, dat dezelfde gisteren en eergisteren bij den koning een onderhoofd heeft gehad.

Het *Journal du Commerce* zegt aangaande het tegenwoordig ministerie, voor zoo veel het nog bestaat: Het schijnt, dat wij veroordeeld zijn, nog eenige dagen berigten te geven, van de zieltoeging van dat droevig ministerie, hetwelk het leven niet heeft weten te behouden en niet besluiten kan te sterven. De raad is met er dand ontbonden: er hebben slechts vereenigingen plaats, waar volstrekt niets dan het vragstuk van het ministerieel bestaan behandeld wordt.

— De *Gazette de France* van heden kondigt aan, dat vorst *Talleyrand* gisteren (29) te Parijs gekomen is.

— De generaal *Sauvrand* is van Brussel te Parijs teruggekomen en heeft zich terstond naar Neuilly begeven.

— De berigten uit de noordelijke departementen gewagen steeds van troepenbewegingen naar de grenzen; ook in het zuiden hebben eenige bewegingen onder de troepen plaats; het 4de batalion van het 48ste regiment is onder anderen van Bordeaux naar Bayonne vertrokken.

— Ten gevolge van het verhoor, dat men een ambtenaar van het ministerie van oorlog heeft doen ondergaan, beschuldigd van de orders uit het ministerie gaande, aan de troepen te verspreiden te hebben, medegedeeld, zijn nog vier andere personen, waaronder eene vrouw van vijf aanzienlijken rang, in hechtenis genomen.

— In de *Vendée* schijnt het voor het oogenfchik weder eenigzins rustiger te zijn. Men had het gerucht verspreid, dat de dag van den 29sten September, op welken de hertog van *Bordeaux* zijn twaalfde jaar heeft, het tegken tot eenen vernieuwen opstand moest geven; deselve zal echter aldaar wel even rustig als in de hoofdstad zijn verloop gegaan.

— De jongst ingekomen tijdingen over den toestand des konings van Spanje zijn uit Madrid van den 22den gedagvaard. Alhoewel Z. K. M. altoos nog in een zeer verzwakten toestand verkeerde, heeft de verbetering die men in de ziekte opgemerkt had, aan met eene daaraan gepaard gaande vermindering van de vrees, welke de toestand van *Ferdinand VII* tot zoo lang ingehouden had.

Een bijzondere brief vermeldt, dat de koning van Spanje het bloed der koninklijke order aangenomen en de beoefte gedaan had, van hetzelfde niet dan na de volkomen herstelling van den koning, haren eedgenoot, af te leggen. (Nouvelles.)

— Een rapport van den subiet-bij nacht *Hugon* aan den minister van marine, vermeldt het noemen van twee geschepte kapers op de kust van *Maraga*, voorts het overlijden van den prins *Prasanti*, lid der administratieve commissie van Orieëntaal te Napoli, op den 26den Augustus. De regeringsschepen bleef in Orieëntaal steeds voortduren.

(Heden uit hoofde van den zondag geen fondsenotering.)

NEDERLANDEN.

BRUDA, den 3den October.

De berigten der heerschende ziekte luiden heden als volgt:

Plaats	2 October	3 October	Overl.	In beh.
Gravenhage	2	4	2	2
Amsterdam	1	9	5	2
Utrecht	1	3	5	2
Leiden	1	11	4	3
Dordrecht	1	1	1	0
Rotterdam	1	1	0	0
Gouda	1	1	0	0
Woerden	1	1	0	0
Amersfoort	1	3	2	0
Haarlem tot 1	1	1	0	0

Seder gisteren zijn in onze stad geen nieuwe gevallen van eene vrouw is nog in het hospitaal in behandeling.

— HH. KK. HH. de drie Prinsen, zonen van Z. K. H. den Prins van Oranje, zijn eergisteren avond te 's Hage angekommen. Dezelve hebben hupfrent intrek genomen in het voormalig gebouw der Nederlandsche Handelsmaatschappij, dat tot dat einde, voor eenigen tijd, door Z. M. gekocht is. Tegen den 10den wordt H. K. K. H. de Prins van Oranje in de residentie verwacht.

— Zijne Eminentie de kardinaal de Latil, ambassadeur van Karel X, is voor eergisteren te Rotterdam met de stoomboot van Londen aangekomen, om zijne reis naar Gratz te vervolgen.

— Twee dagbladen hebben dezer dagen opgehouden, namelijk de *Atlas* en de *Standards*, waarvan het eerste te Amsterdam en het andere te 's Hage werd uitgegeven.

BELGIE

BRUSSEL, den 2den October.

De hertog van Orleans is gisteren avond van Brussel naar Frankrijk terug gekeerd. Volgens de meening van het *Mémorial* moet de prins zich direct naar Neuilly begeven. *L'Emancipation* wil, dat de hertog, naar aanleiding der instructien die hem van Parijs gezonden waren, den 2den in het hoofdkwartier te Valenciennes verwacht werd en wellicht niet terstond naar Parijs zou vertrekken.

— De heer *Delanouvelle*, intendant-generaal van het leger van het noorden is gisteren avond te Brussel aangekomen, naar men zegt, met eene bijzondere zending belast. De franche genie-generaal *Prevost de Vernois* is almede in onze stad aangekomen.

— De kolonel *Curadoc* aan de engelsche legatie te Parijs geattacheerd, is dezen morgen met depeches naar Londen vertrokken.

— Bijzondere brieven stellen ons in staat te bevestigen, hetgeen wij voor een paar dagen, op geloof der Arlonsche courant gezegd hebben, dat er nieuwe ontwerpen in de vesting Luxemburg gesmeed worden, en dat men vreest dat er in de provincie eene nieuwe contra-revolutionnaire poging zal beproefd worden. (*Mémor.*)

— Gedurende de vorige maand zijn in de haven van Antwerpen 86 schepen aangekomen: te weten 24 belgische, 8 engelsche, 5 amerikaansche, 17 hanoversche, 5 pruisische, 8 noorweegsche, 7 deensche, 5 zweedsche, 3 meckelburgsche, 3 hamburgsche, 1 rostocksch en 1 russisch schip.

FRANKRIJK

PARIS, den 30sten September.

De heer de *Talleyrand* is in alle haast in de hoofdstad terug gekomen. Volgens hetgeen de bijzondere berigten, die van hier worden uitgezonden, vermelden, zou de heer de *Talleyrand* op verzoek van den koning zelve zijn teruggekomen, welke laatste over de steeds toenemende zwarigheden te Londen bevestigd was geraakt en een steun gevoelde noodig te hebben, om, na een verloop van tijd te zijn gekomen, tot eenen beslissenden stap omtrent de belgische aangelegenheden te komen. Men zou daarenboven elken dag al moede onvrede zien over de flauwe houding van den heer de *Morand* tegenover zijne ambtgenooten in de conferentie.

De afzending van den heer de *Talleyrand* was, volgens gezegde berichten, de reorganisatie van het ministerie, ten einde het gouvernement meerder vaerkraft bij te zetten. Zijn gevoelen omtrent de belgische aangelegenheden was, dat men tijd moest winnen; doch de koning had, naar voormelde berigten willen doen gelooven, op dit punt niet bepaaldelijk verklaard, dat er een eind moest komen, al aan het zonder Englands medewerking geschieden.

Eene nieuwe ministeriele combinatie, die gisteren morgen werd aangekondigd, stelde den marschalk *Soult* als president en minister van oorlog aan het hoofd van de zaken, de heer *Barthe* werd de portefeuille van justitie, *d'Argout* die van finantien, *Guizot* het publiek onderwijs, de admiraal *Duperré* of *Rousin* de marine en de heer *Montalivet* de binnenlandse zaken toegekend. Deze combinatie zou echter des avonds weder gedeeltelijk verbroken zijn, daar men den Koning er had weten af te brengen, om den heer *Guizot* in het ministerie te roepen.

In het *Journal du Commerce* leest men: » De generaal *Baudrand* heeft eergisteren Brussel verlaten en moet thans te Parijs zijn gekomen, overbringer zijnde eene eigenhandigen briefs van den koning *Leopold*, krachtens welken een fransch leger de belgische grenzen zal kunnen overschrijden, in zekere omstandigheden, welke de generaal belast is nader te doen kennen. Zoo wij ons aan twee, uit Brussel van den 26sten ontvangen, brieven houden, heeft de hertog van Orleans dien brief niet zonder moeite verkregen, en schijnt het, dat het geval, waarin onze troepen in België zouden mogen trekken, dan plaats hebben zou, wanneer de Belgen, aanvallende of aangevallen, zich in eenen gevaarlijken toestand bevonden: de vergoeding zou derhalve berekend zijn naar het artikel van den *Moniteur*.

» Een onzer correspondenten voegt er bij, dat het bevel gegeven is aan de gekantonneerde korpsen, naar de grenzen in de provincien Antwerpen en Limburg te trekken, en aan de meer achterwaarts gelegerde regimenten, de plaats der eerste in te nemen.

— De heer *Berryer* is in den morgen van den 27sten te

Blois binnengebragt en terstond in het zoogenaamd koningshuis gesloten; men heeft hem zijn verblijf zoo gemakkelijk gemaakt.

— Bijzondere berigten uit Bajonne van den 26sten melden men er door den telegraaf berigt had gekregen, dat het 14de lichte regiment van linie, een regiment cavalerie, twee bataljons sapeurs en twee batterijen artillerie naar die zijde verzonden; voorts waren al de vaste plaatsen aan de Pireneën grenzende van eene krugs-materieel voorzien geworden. Ten gevolge dezer verplaatsing van troepen werden er, ter vervanging van welke het observatie-korps moeten uittrekken, in de steden die garnizoen gehouden hadden, andere uit de naast bij gelegerde partementen gewacht. Men houdt het er algemeen voor, dat maatregelen uit voorzorg genomen worden, aangezien de uitkomst van de ontvangen tijdingen, voor eene reactie bij den dood des konings doen vreezen.

— De *Constitutionnel* spreekt van eene revolutie, welke den 10den juli te Tripoli was voorgelopen, ter oorzake eener buitengewone lastig, welke de deij den inwoners had opgelegd.

DUITSCHLAND

FRANKFORT, den 30sten September.

Men verneemt uit Kassel, dat de criminaal senaat van het obergericht aldaar deszelfs vonnis, in de zaak van den directeur politie *Giesler*, uitgesproken heeft. Deze wordt daarbij van zijne eer en waardigheden vervallen verklaard, van zijn ambt ontslagen, en tot eene zevenjarige vestingstraf veroordeeld.

— Nog meldt men van daar van den 20sten September: De Staten der tot nu plaats gehad hebbende nieuwe verkiezingen teken daarheen, dat de liberale partij der standen met grooter weder verschijnen zal. Onderzocht men echter naar de redenen waarom de jongste landstanden ontbonden zijn, zoo vindt men zulks plaats had, dewijl zij eindelijk en hoofdzakelijk aandrongen op nieuwe reglementen voor de gemeenten, nieuwe verordeningen op de jacht, de drukpers en onderscheidene andere, door den koning te sanctionneren; wetten, die zij voor de ontwikkeling der landbouwregeling noodwendig hielden, voorts op de voltrekking der reorganisatie van het boschwezen, volgens welke alle emolumenten van deszelfs ambtenaren wegvallen, op vermindering der staatsschulden, voornamelijk van het budget van oorlog, en eindelijk het onvoorwaardelijk handhaven der grondwettige orde van zaken. Over deze onderwerpen heeft de openbare meening in Keulen op eene ondubbelzinnige wijze uitspraak gedaan, zoodat de koning die men over de landstanden vernam, alleen derzelver traagheid betrouwen, dewijl men geloofde dat zij spoediger en beslissender kunnen te werk gaan. Bij het staatsministerie daarentegen schijnt de landstanden te beslissend gehandeld en te veel aanspraak gemaakt te hebben.

— Het Wurtembergsche regeringsblad van 24 September meldt het door den bondsdag uitgevaardigde verbod der *Politischen* bekend, en voegt er bij: dit besluit wordt hierbij met eenige aanmerking bekend gemaakt, dat wegens deszelfs nitroering de eischte maatregelen genomen zijn.

— De invordering der belasting in het hertogdom Nassau, waar bij men voor ongeregelde vreesde, is zonder verdere storing afgegaan. Wel hadden eenige heethoofden het beproefd om de zelfde te weigeren; dan op de eenvoudige voorstelling, welke men volgen het verzetten tegen maatregelen der overheid hebben afschieten zich ook deze, zoodat deze zaak geëindigd is.

— Het dagblad van Stuttgart meldt thans officieel de benoeming op den 23sten September van den staatsraad van *Herdergen* tot hoofd van het departement der finantien en geheimraad.

— Men leest in het *Wurzbürger Volksblatt*: De gevangenneming van Dr. *Eisenmannes*, gewezen redacteur van dit blad, heeft, zoo als men verneemt, op requisitie van het stadsgericht van München plaats gehad, daar hetzelfde zijne uitlevering verlangd had. Aanleiding tot deze requisitie moet zijn, het in den jare 1824 bij het stadsgericht München, wegens volvoering van een aanklacht zijnde onderzoek, hetwelk tegen hem en vele voormalige studenten in het werk gesteld werd, en geen bijzonder onderzoek der schulddigden ten gevolge had. Gemeld blad bevat ook eene protestatie van burgers uit Wurzburg tegen het besluit van de gemeentemagtigden der gemeenten, met betrekking tot den burgemeester *Behr*.

— Lord *Durham* is den 22sten September met zijne familie en een talrijk gevolg, op de Russische stoomboot *Isidore*, na eene tamelijk stormachtige overvaart, te Stettin aangekomen. Den volgenden dag heeft hij zijne reis naar Berlijn voortgezet, waar zijn leger schap den 2sten aangekomen is.

Bij het pruisisch leger hebben onder de hoogere officieren verscheidene veranderingen plaats gehad. De generaal *van Klee* is kommandant der vesting Naiss, generaal *van Lobel* kommandant der stad Frankfurt, en de kommandant van Stettin, de generaal *van Bismarck*.

heeft zijn pensioen bekomen. De generaal graaf van Brandenburg, inspecteur der garde-kavallerie, is voor een commando in Breslau bestemd.

Men verzekert dat prins *Frederik*, die met zijne gemalin, eene dochter van den regerende hertog te Berauburg, thans te Berlijn aanwezig is, niet meer naar Düsseldorf terug keeren, maar een geneesal commando bekomen zal. Sedert eenige dagen spreekt men alhier veel van de geheele afschaffing der doodstraf.

— Volgens brieven uit Weenen heeft de bekwame beeldhouwer *Frans Klein*, den hertog van *Reichstadt*, terstond na zijn overlijden, geboetseerd. Het model voor de buste ter levensgrootte is thans gereed, en moet, volgens het getuigenis van allen, die dit kunstwerk gezien hebben, zeer goed gelukt zijn.

— Uit Bern schrijft men: Den 19den en 20sten was, sedert 34 jaar weder, de burgergemeente vergaderd, om de 31 leden der commissie voor het ontwerpen van een nieuw stedelijk reglement te kiezen. De kiesvergadering was met den vrolijksten geest bezielde en alle kanten vielen op achtbare mannen. Daarvan behooren er, volgens het Berner dagblad, 28 tot de aristocratische partij, alse deze partij een groot overwigt in getal zoude bezitten.

— Uit het Piemontische wordt berigt: De koning heeft het boden van eene houten brug van 8 bogen over de rivier Malone, op den weg van Milaan naar Turin gelast. Dezelve zal in 1833 voltooid zijn. Reeds onder het vorig bestuur werden er verscheidene bruggen over rivieren en stortbeken, op denzelfden weg, aangelegd, ten einde de gemeenschap tusschen Frankrijk en Italië over den berg Genis onafgebroken te onderhouden, zooals thans het geval is. De prachtige steenen brug over Dora Riparia bij Turin is een meesterstuk der kunst; ook behoort de onlangs op kosten van Oostenrijk en Sardinië gebouwde groote brug, tusschen Pont-Beauvoisin in Savoyen en Ticino in het Navaresische tot de verbeteringen.

R U S S I E

St. Petersburg, den 15den September.

Den 12den dezer heeft Z. M. de keizer aan den graaf *Simonetti*, ambassadeur van Z. M. den koning van Sardinië, die zich voor korten tijd van zijnen post alhier verwijderd, deszelfs afscheidsaudientie verleend. De keizer is den volgende dag uit deze residentie vertrokken, om eenige troepen binnen in het land te inspecteren, en onderscheidene gouvernemanten te bezoeken. Den 11den September werd de groote *Alexanders-kolonie*, een werk, dat met de beroemdste kunststukken der oudheid wedijvert, opgericht en op haar voetstuk geplaatst. De keizer, de keizerin, de troonsopvolger, de grootvorst *Michaël*, benevens de grootvorstinnen *Maria*, *Olga* en *Alexandra* waren daarbij tegenwoordig. De oprigting der zuil duurde bijna 2 uren, en beantwoordde aan aller verwachtingen.

— Men heeft uit Riga de zekere tijding bekomen, dat de quarantaine voor alle stoombooten in de Russische havens der Oostzee geheel opgeheven is.

Nadat wij aan alle zijden het moeilijke vraagstuk tusschen België en Holland beschouwd hebben en hebben zien beschouwen, zagen wij ons altijd gebragt op het punt, hetwelk ten klaarste deed inzien, dat eene vredelievende schikking met België — zonder krenking van onze dierbaarste belangen en van de regten waarop ons onafhankelijk bestaan gegrondvest is en moet zijn — met de partijdege handelwijze van Frankrijk onmogelijk wordt. De zaken zijn nu zoo verre gevorderd, dat Frankrijk niet terug kan treden, tenzij daartoe genoodzaakt wordende door de houding en de kracht-ontwikkeling der noordische hoven en door de afscheiding van Engeland van de fransche belangen. Zoodra echter Frankrijk bespeuren mogt, dat door zijne gedragingen de zaken dien keer zouden nemen, dan konden wij ons verzekerd, dat hetzelve eenen anderen uitweg zal zoeken. De desertie van het fransche naar het belgische leger, hetwelk nu reeds openlijk wordt toegestaan, ja, door de officieren begunstigd, zou dan nog schaamtelozer geschieden en eene directe deelneming in het val weldra onnoodig maken. Zoodra dan de 25 a 30,000 bij gedeelten overgekomen Franschen in het belgische leger waren ingelijfd, zou het ons niets verwonderen, dat Frankrijk, onder voorgeven, dat de zaak toch op geene andere wijze te beslechten viel, aan de conferentie den voorslag deed, om door de beide partijen de zaak onderling te laten afdoen, onder den schijn en de belofte van eene strikte onzijdigheid te zullen bevaren. Zoodanig komt ons den vermoedelijken uitslag der onderhandelingen voor; derhalve den oorlog, en een oorlog waarvan de kans ons tegen zou zijn.

Veronderstellende, dat de overige mogendheden het verraderlijk gedrag van Frankrijk als eene strikte onzijdigheid wilden aannemen, en de beslissing van het moeilijke vraagstuk van de oorlogskans overlieten, konden wij ons verzekerd, dat Holland, niettegenstaande den ongelijken strijd, denzelfden zoude aannemen, vertrouwend op de natie, op de geestdrift van het leger, op de rechtvaardigheid van

deszelfs zaak, en op den God van deszelfs vaderen, alleen met de bedoeling, om door eene rechtvaardige beschikking der steeds zorgende voorzienigheid, het eind van de gebeurtenissen te gemoet te stellen.

Veronderstellende verder, dat de goede zaak zegenrijke, en dat het Holland gelukte de quasi-belgische armee zoodanig uit een te slaan, dat Holland bezit kon nemen van hetgeen hetzelve rechtvaardig toekwam, dan ware eene bezetting van België onvermijdelijk. Wij zullen, aangezien de thans heerschende gevoelens in België, niet noodig hebben te berekenen, welke gevolgen het wapperen van het Oranje-vaandel aldaar zou te weeg brengen. Bepalen wij ons slechts tot het eerste geval, wanneer de bedoelde voordeelen door het bloed van vele duizenden onzer landgenooten zouden gekocht, de natie door eenen bloedigen oorlog verzwakt zou wezen, zou dan Frankrijk de bezetting van België, de nederlaag van deszelfs troepen — want een belgisch leger bestaat er niet — in koelen bloede kantien aanzien? Wij hebben genoeg van het karakter van het tegenwoordig gouvernement aldaar gezien, om een oogenblik te twijfelen aan hetgeen Frankrijk ondernemen zoude.

Men zal zeggen, dan zijn de Noordische mogendheden, dan is Engeland daar. Wij op onze beurt zullen daarop antwoorden — altijd in de veronderstelling eener hardnekkig betwiste zage — dat de sterke voorhoede van orde en rust is dat geval te veel geleden zoude hebben, om met waardigheid en met de kracht, die men deszelfs thans toekent en die ze werkelijk bezit, op het strijdevoetzel te kunnen optreden, welke eerst alsdan met vernieuwde weelde zou beginnen, en, om wel te gelukken, vereenigd zou moeten aangevangen worden. Zegvierde de door verraad begonaan, door verraad gevoede en, ondersteunde zaak, wat werd dan van Holland? welligt uit de rei der volkeren geschrapt!

De slotsom onzer redenering komt dus weder daarop neer of een algemeene oorlog, door het vereenigd Europa tegen Frankrijk gevoerd; of de fransche regering meest opregt van hare bedoelingen op België afzien, en dit kan zij, zonder gevaar van zelfs in te stortten, niet, tenzij men de fransche natie met een gedeelte te vreden stelde; en, dit aangenomen, komt ons eene verdeling van België het eenig middel en de eenige uitkomst voor, waar een algemeene oorlog door zou kunnen vermeden worden. De groote meerderheid der Belgen wenscht den terugkeer tot de vorige orde van zaken. Zij worden alleen door de tegenwoordigheid der Franschen wederhouden. Wij herhalen het met grond van zekerheid, het zijn de industrielen niet alleen die dezen wensch voeden; al wat in België slechts bezadigd denkt, zou eenen zoodanigen terugkeer met gemogen zien. Zoo lang echter *Lodewijk Philips* op den troon van Frankrijk zit, zal men geene restauratie duldend en liever de oorlogskans er toe beproeven. Eene verdeling alleen zou Frankrijk te vreden kunnen stellen.

DE EEREVAANDELS VAN DEN OPSTAND.

Van alle vermakelijke vertooningen welke er in België gegeven zijn, sedert den 25sten augustus 1830, is er zeker geene, welke meer stof oplevert voor lach en medelijden, dan de uitreiking der eerevaandels door vorst *Leopold*.

Kan men zich toch wel iets kluchtiger voorstellen, dan een vreemde fortuinzoeker, welke het niet beneden zich geacht heeft een rechtschapen Koning van zijnen troon te berooven, om er zich zelf te plaatsen, te hooren met ophaf gewagen van zijnen vaderlandschen zin, en van de edelaardige gevoelens der natie, welke hij zegt te regeren. Is er wel iets bespottelijker uit te denken, dan aan beschaafde ingezetenen van België te spreken van een vreemde overheering, welke men manmoediglijk heeft afgeworpen; terwijl hij die spreekt zelf een vreemdeling is, en de natie zelve overheerd wordt, metderdaad niet regens, door het Fransche volk en onder het vreemd en intrigant bestuur van Engeland wordt geleid?

Eerevaandels worden uitgereikt voor het verdrijven en terug jagen tot op eigen bodem van welgeorganiseerde legerkorpsen: en die legerkorpsen waren meerendeels zamengesteld uit de bevolking der natie zelve, welke zich zegt te hebben vrijgevochten.

Eerevaandels worden uitgedeeld voor den moed der natie, en echter de natie zelve bleef rustig, slechts de vreemde huurlingen en het opgeruide en omgekochte gepeupel, — 't geen bij niet een beschaafd volk de natie daartest of vertegenwoordigt, — hebben hun bloeiend en in aanzien hoogstgestegen vaderland in armoede en vernedering begraven.

Eerevaandels worden uitgereikt voor alnimmoord en verraderlijke handelingen, strijdig met het Europeasche volkenrecht, als erkentelijkheid voor moed; en de in het open veld schandelijk vlugtende vorst *Leopold* tracht schaamteloos met ontheiligde laauwerkransen de gevechten bij *Hasselt* en *Lützen* te doen vergeten!!!

De behoefte om het volk, dat morrend omdooft lange de verlatene straten, op te winden door feestvieringen, bij gebrek om aan hun handen werk te verschaffen, heeft dan vorst *Leopold* genoopt, om de uitreiking der eerevaandels den meestmogelijken luister bij

~~... en de verkopers:~~